

Presentació del llibre “Manual de desobediència civil” a Barcelona

written by Redacció Unilateral | 22 de novembre de 2019

L'Auditori de la Casa del Llibre va quedar petit ahir al vespre durant la presentació del llibre *Manual de desobediència civil*, que va comptar amb un dels autors, Paul Engler, la presidenta de l'Assemblea, Elisenda Paluzie, i el vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri. L'editora i activista Liz Castro va ser l'encarregada de moderar la taula rodona.

Un dels temes recurrents de la conversa va ser la importància que tenen els pilars del poder. Paluzie va assenyalar aquí la importància que adquireixen campanyes com Eines de País en l'objectiu d'afeblir aquests poders. Un dels objectius és compensar les febleses que es van evidenciar l'octubre del 2017, a través de campanyes de la por, en molts nivells, especialment l'econòmic. Per això va explicar com són d'importants campanyes com les de no-cooperació per enfortir també el teixit empresarial alternatiu en lloc del format pels grans oligopolis, que es van alinear amb interessos de poder polític espanyol fa dos anys.

La importància de la polarització

Els moviments sempre guanyen a través de la polarització. Així de contundent es va mostrar Engler, que, lluny de lamentar-ho, va dir que és una eina necessària en qualsevol procés de desobediència civil. “No n’hi ha prou amb els somriures”, va afegir. En aquest sentit, Mauri va recordar que polarització no és sinònim de risc per a la convivència, i va evidenciar que la societat catalana, lluny de descohesionar-se, és prou madura per acceptar qualsevol mena de resultat que obtingui un

referèndum, i fins i tot a l'hora d'afrontar les mobilitzacions postsentència, que van estar "àmpliament acceptades" i s'han vist fins i tot útils i necessàries des de la societat.

Precisament sobre les mobilitzacions, Engler va explicar que, quan es troben en el pic de l'onada, són difícils de sostenir durant molt de temps. Tanmateix, tornen, com una onada, més tard o més d'hora. Perquè això succeeixi, però, és essencial buscar suport actiu i sobretot suport popular i no delegar la tasca de mostrar els avenços als mitjans de comunicació, que sovint no ho fan quan l'onada és al punt més àlgid.

Una repressió mai vista en països democràtics

Per Engler és bo per al moviment que hi hagi repressió que ataquí drets fonamentals com el d'expressió perquè deslegitima l'autoritat. Ara bé, es va mostrar molt sorprès del nivell repressiu de l'Estat espanyol: "No ho havia vist mai en societats democràtiques". De fet, va titllar certes actituds de ser més pròpies de dictadures.

Engler va advertir que caure en la violència és un error perquè fa mal al moviment i de fet la policia molts cops intenta instigar-la en els moviments perquè es moguin cap al seu terreny. A més, va recordar que és l'estat qui té el monopoli de la violència i que, per tant, vol tenir una justificació per exercir-la.

Finalment, Elisenda Paluzie va enviar un missatge als assistents: ningú vindrà a resoldre el conflicte català, sinó que depèn en bona part del que es faci aquí. I va reivindicar que la societat catalana ja ha exercit moltes estratègies de lluita no-violenta sense ser-ne del tot conscient, com en les consultes populars iniciades l'any 2009, o fins i tot durant el referèndum del Primer d'Octubre.